

Loven, som vedtoges her den 25de April, at der skulde ydes et Tilskud fra Amtskommunerne og Byerne i de paagældende Egne, hvorigennem Jernbanerne skulle gaa, og deraf er deres Gennemførelse betinget. Jeg forstaar saaledes vel, at der er gaaet nogen Tid, inden man er naaet til at faa disse Spørgsmaal ordnede, men det er dog nu et helt Aar siden, og der blev sat saamegen Kraft ind paa det — Rigsdagssamlingen blev forlænget omtrent en Maaned for at faa disse Love gennemførte og navnlig var jo blandt andet Routen Gedser—Warnemünde en gammel Bekendt i Rigsdagen, saa man turde gaa ud fra, at Regeringen, saa hurtigt, den fik Bevillingen — og det var Forudsætningen, at Pengene skulde tages af Kassebeholdningen netop til denne Foranstaltning — havde alle Forarbejderne færdige, saaledes at der kunde tages fat paa Arbejdet straks. Efter hvad der er mig bekendt, er det imidlertid saa langt fra at være Tilfældet, at man end ikke har udbudt Bygningen af Færgerne, skønt det dog vil vare et Aars Tid eller to at faa disse Færger byggede, og navnlig hvis man lader disse Færger bygge herhjemme, hvad jeg maa anse for naturligt, vil det jo tage nogen Tid, idet vore Værfter ikke ere saa overordentlig store, og ikke udelukkende kunne ofre sig for det, naar det kommer for, men ogsaa maa tage Hensyn til andre Bestillinger. Der er jo saaledes her fra Rigsdagens Side med Tilslutning fra Regeringen bevilget betydelige Arbejder, som man kunde vente, at Regeringen vilde søge at fremme netop i en Periode, hvor der er Arbejdsløshed og Udsigt til Arbejdsløshed, saaledes at Arbejdet kunde fremmes baade til Gavn for Staten derigennem, at det maaske paa enkelte Punkter vilde kunne blive noget billigere, navnlig naar Talen er om Benyttelse af Materialier og derved at man kunde faa Arbejdet udført af Landets egen Arbejdskraft uden at genere andre. Jeg skal nævne, at en Del af disse Jernbaner skulle jo anlægges ovre i Jylland ude paa Landet, og naar Anlægget sker paa en Tid, hvor der er fuldt op at gøre i private Virksomheder, er det jo ikke saa sikkert, at der vil kunne skaffes tilstrækkelig Arbejdskraft ude fra, uden at man maaske dels maa berøve Landbruget noget af den Arbejdskraft, det raader over, og dels maaske ogsaa ligefrem maa indkalde Arbejdskraft fra Udlandet, som saa bagefter tynger paa Arbejdsmarkedet og maaske kan komme til at tyngte vore offentlige Institutioner. Alt det vilde man kunne und-

gaa i en ganske betydelig Grad, hvis man søgte at fremme Arbejdet i den Periode, i hvilken vi befinde os.

Jeg skal ogsaa nævne andre Arbejder. Vi vedtog jo blandt andet i forrige Samling Opførelsen af et Epidemihospital for Militæretaterne paa Nørrefælled, hvortil bevilgedes 780,000 Kr. Saa vidt mig bekendt, har man ikke gjort andet ved den Sag siden end at anbringe et meget smukt, fint malet Plankeværk uden om den Plads, hvor Epidemihospitalet skal ligge, til Trods for, at det den Gang blev fremhævet — hvad der ogsaa blev erkendt fra Rigsdagens Side — at det var meget nødvendigt, at man hurtigt muligt kom til Opførelsen af et saadant Hospital af Hensyn til de slette Forhold, som herske paa de nuværende Militærhospitaler. Endvidere skal jeg erindre om, at der den 22de Marts 1897, altsaa for 4 Aar siden, udkom en Lov om Opførelse af et nyt kgl. Bibliotek, hvortil der her bevilgedes $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Saa vidt mig bekendt, har man heller ikke der paabegyndt Arbejdet, skønt det altsaa er 4 Aar siden, og skønt det den Gang blev fremhævet, hvilket kolossalt Ansvar Rigsdagen vilde paatage sig ved at udskyde dette Spørgsmaal paa Grund af den Brandfare, der herskede ved det nuværende store Bibliotek. Dette Forslag gik igennem Rigsdagen, skønt adskillige Medlemmer — og dertil hørte jeg — langt fra vare tilfredse med den Plads, man havde valgt til Opførelse af dette Bibliotek. Vi gik imidlertid ud fra, at Forholdene vare af den Beskaffenhed, at det Ansvar, man paatog sig ved vedblivende at blive i de gamle Lokalteter, var saa stort, at man maatte sætte alle Hensyn til Side og følge Regeringen med Hensyn til dens Forslag og Forlangende om en Bevilling til at opføre et nyt Bibliotek. Imidlertid er der nu gaaet 4 Aar, og man har, til Trods for, at Brandfaren jo sikkert er lige saa stor den Dag i Dag som for 4 Aar siden, dog ikke fremmet dette Arbejde. For saa vidt er det jo heldigt, som der hidtil ikke har været Trang til af Arbejderhensyn at fremme Arbejdet, og endnu er det jo heldigvis ogsaa gaaet godt, der er ingen Ulykke overgaaet det store kgl. Bibliotek, men det kan jo ikke nægtes, at det er noget ejendommeligt og lidt uheldigt, naar man saaledes ser, at Regeringen ønsker og sætter meget ind paa at faa en Bevilling, at den saa, naar den faar den, ikke benytter den, og det er jo noget ejendommeligt, at de Smaatterier, som, efter hvad man har erfaret, skal være Skylden i, at man